

GERGELY ÁGNES

Az utolsó pillanat

Égtek az újságpapír-fáklyák.
S mintha az ég vezényelt volna,
egyszerre szólalt meg a népség,
ahogy ösztöne parancsolta.

A szónokok sorban letűntek.
Bla-a-blabla! – szólt az ítélet,
és *Nagy Imrét kormányra!* – hördült,
és nem voltak ifjak, se vének.

Eltársak – mondta, s a hatalmas
sokaság durván ráüvöltött.
Barátaim – mondta szelíden,
s mögötte ott ágált az ördög.

Lógni fogsz – súgta vigyorogva.
– Ma éjjel szökj át a határon...
De ő tudta, itt kell maradni,
erővel, át a gyávaságon,

a pillanatot megragadni,
mert nem lesz többé, nem lesz holnap,
nincs trianoni végítélet,
az ország végre összeforrhat –

Istenem! én láttam az arcát,
és láttam, hogy majd megbocsáthat,
mert részese volt Magyarország
utolsó szép pillanatának.